

Kondor Katalin parádés írása

2019 május 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

Mérték

Hogy mi itt a tévedés? Hát sok minden.

Tévedések szomorújátéka

Hogy mi itt a tévedés? Hát sok minden. A címben szereplő két szó arra vonatkozik, ami a világban mostanság folyik. Ami a tévedéseket illeti, másból sem állunk ki.

Csak néhány példa. Amikor az Európai Unióhoz csatlakoztunk, nem hinném, hogy a többség tudta volna, hogy egy köpönyegforgató, hazug, álságos, magát felsőbbrendűnek gondoló társasághoz csatlakozunk, amelynek meghatározó tagjai – legalábbis sokan közülük – világalomra törnek, és a megkérdezésünk nélkül döntenek el, merre haladjon az életünk. Tévedtünk tehát, amikor annak idején a csatlakozásról szavaztunk, mert ez idő tájt azt a tanulságot kell levonnunk, hogy akkor a magyar nép bizony arról döntött: rabok legyünk vagy szabadok. Nem lettünk szabadok, és nem lettünk függetlenek, a csatlakozás óta eltelt idő alatt mindenkit meggyőzhetett. Küzdelemre vagyunk tehát ítélve továbbra is, mint történelmünk során annyiszor.

Hogy mi itt a szomorújáték? Nos, sok minden. Ha kicsit okosabbak lennénk – bocsánat, lennék –, elreborítékoltam volna, hogy május 26. előtt még történik valami. Valami olyan esemény, ami csak „ezen” az oldalon történhet meg. Azok jóvoltából, akik a történelmet – jelentem, sokszor sikerrel – megannyiszor meg akarták változtatni. Karaktergyilkosságokkal vagy éppen valóságos politikai gyilkosságokkal, csak azért, hogy a pénzhatalom jogcímét formálhasson a világ királyságára, és eltakarítson az útjából minden jelentős személyt vagy embert, aki vagy amely szerinte akadályozza őt. Sok-sok évet vagy akár évszázadot visszamehetünk az időben a pápagyilkosságokig, a „Ki ölte meg Kennedyt?” kérdésig és Haider haláláig, akár! éppen akkor kellett hogy kiderüljön, nem jól vezet – mármint gépkocsit –, amikor politikai népszerűségének csúcsán állt. Mindegy véletlenek!

Mindenesetre a közvélemény előtt rendre rejtve maradtak ezen gyilkosságok, merényletek valódi, néven nevezett kiöltői. Az elkövetői viszont sokkal kevésbé érdekesek. A háttérhatalom bérgyilkosait nagyon nehéz meg nem is különösebben érdekes nevükön nevezni. Az meg már nem sokakat érdekel, ha húsz vagy éppen kétszáz év múlva majd világos lesz minden.

Shakespeare Tévedések vígjátéka című színműve egy ikerpárról szól, akik igen ifjú korukban elszakadtak egymástól. De sorsuk mégis egy városba tereli őket, de egymásról továbbra sem tudnak. Ebből aztán ezeryni, többnyire vicces félreértés fakad. Ám a darab végére minden jóra fordul, a család újra egyesül. Happy end, azaz boldog vég. Ez történik a színpadon.

Jelenünk valósága viszont messzire van a vígjátéki boldog végtől. Mi, emberek – vagy helyesebben mi, európaiak – már régen elszakadtunk egymástól. Az uniónak nevezett képződmény egy táborba terelt ugyan bennünket, de ez valahogy nem igazi tábor. Életünkbe már régen beköltözött a gyanú. Diana hercegnő halálától szeptember 11-ig, a tornyok leomlásáig, az ilyen-olyan súlyos merényleteken át egészen a Notre-Dame leégéséig „összeesküvés-elméletek” sokasága látott és lát napvilágot, én meg ragaszkodom ősrégi elméletemhez, miszerint összeesküvés nincs, csak megvalósul.

A fentebb emlegetettekhez képest a legújabb ügy főszereplője, Strache volt osztrák alkancellár igazán jól járt. Ugyanis él. Neki „csak” karaktergyilkosság jutott. Éppen most. Pár nappal az uniós szavazás előtt. Nyilván ez is véletlen, még hozzá jól időzített véletlen, akár Shakespeare is megírhatta volna, csak éppen nem vígjátékban. Mert ez szomorújáték a javából! Azt bizonyítja, hogy az ellenfeleink semmit sem bíznak a véletlenre. Döbbenet olvastam – ebből is látszik, nem vagyok egy kombinatív elme –, hogy az alkancellár úr egy két évvel (!) ezelőtti, titkosszolgálati módszerekkel készített videó miatt kényszerült lemondásra. A felvétel szerint ugyanis Strache egy meggondolatlan pillanatában állami megbízások elnyerését ígérte egy hölgynek (naná, hogy orosz az illető), ám ezt sosem teljesítette.

Mi történt? Lényegében csak annyi, hogy a volt alkancellár úr nem éppen egy jellembajnok. Nem illik ugyanis félrevezetni egy hölgyet (egy urat sem). Ám hogy nincs egyedül, csak éppen a többiek nem bukhatnak le, az bizonyos. Érdekes lenne megtudni, hány és hány nem teljesített ígéret hangzott már el az uniós politikusok hangszigetelt szobáiban az elmúlt években! Vajon van-e róluk hangfelvétel? Kiválóan működik tehát a gépezet. A karaktergyilkosok hibátlanul végzik a munkájukat. És sajnos ebből a játszmából – merthogy tagja vagyunk ennek a társulatnak – senki, így mi sem maradhatunk ki. Ki tudja, mit hoz a jövő? József Attilával szólva, egyelőre nem látszik igyekezet „rendezni végre közös dolgainkat” a magasságos unióban. Ehelyett vannak és valószínűleg jönnek még a mebotrányok, és dolgozik a – ha jól emlékszem, Csurka István jellemezte így – észak-atlanti pénz- és külhatalmi gépezet.

De az a fránya shakespeare-i boldog vég nagyon hiányzik!

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Ajánló